

การสร้างแบบฝึกการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิต

Construction of Writing Exercises to Develop Thai Writing Skill of the Chinese Students' Learning at Rangsit University

รพีพรรณ เพชรอนันต์กุล¹, รุ่งภัสสรณ์ ศรัทธาธนาพัฒน์²

Rapeephan Petchanankul¹, Rungbhassorn Satthathanabhat²

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต¹, คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง²

Faculty of Liberal Arts, Rangsit University¹,

Faculty of Humanities, Ramkhamhaeng University²

Corresponding Author, E-mail: rapeephan.p@rsu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อสร้างแบบฝึกการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิต 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาไทย และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาเป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง ประชากรเป็นนักศึกษาจีนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการเขียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ (THA 220) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 24 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกการเขียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ 2) แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา ดำเนินการวิจัยโดยนำแบบฝึกการเขียนภาษาไทยไปทดลองใช้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและทดสอบสมมติฐานด้วยค่า t-test

ผลการวิจัย พบว่า 1) แบบฝึกการเขียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพที่มีประสิทธิภาพ 77.15/79.58 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ 3) นักศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวมต่อชุดการสอนอยู่ในระดับมาก องค์ความรู้จากการวิจัย คือ 1) การสร้างแบบเรียนการเขียนที่ตรงกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียนและ

สามารถนำไปใช้ได้จริงในการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาไทย 2) การสร้างแบบฝึกการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยได้ออกแบบถูกต้องตามทฤษฎีและได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศ ทำให้กลุ่มตัวอย่างเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการเรียนภาษาไทยในอนาคต 3) กลุ่มตัวอย่างได้รับการพัฒนาที่ตรงกับความสามารถของตนเอง และสอดคล้องกับความต้องการ

คำสำคัญ: แบบฝึกการเขียน; การพัฒนาทักษะ; ทักษะการเขียนภาษาไทย; นักศึกษาจีน; มหาวิทยาลัยรังสิต

Abstract

The purposes of this research are that 1) to construct the writing exercises to develop Thai writing skill of Chinese students at Rangsit University; 2) to compare the Thai writing skills; and 3) to study the satisfaction of the students. It is a quasi-experimental research. The subjects are 24 Chinese students who enrolled in Effective Thai Writing Subject (THA 220) in the second semester of the academic year 2019. They are selected by purposive sampling. The research instruments are as follows: 1) the writing exercises on the course of Effective Thai Writing; 2) pre-test and post-test; and 3) students' satisfaction questionnaire. The research is conducted by having students try out the writing exercises. The data collection is analyzed by descriptive statistic and using hypothesis test by t-test.

The results of this research indicate that 1) the writing exercises on the course of Effective Thai Writing has the efficiency level of 77.15/79.58 which follows a set of criteria; 2) the academic achievement of students after using the writing exercises is higher than the before using the writing exercises at a significant level of 0.5; 3) overall, the students have a good satisfaction towards these writing exercises. The body of knowledge is as follows: 1) the construction of writing exercises matches the students' knowledge level and enables to use on the real course of Thai writing skills; 2) the construction of writing exercises to

develop Thai writing skills is designed from correct theory and considered from experts of Thai teachings to foreigners, so the samples can learn effectively and continue the knowledge to learn Thai in the future; 3) the samples are developed by following their abilities and related to their needs.

Keywords: Writing Exercises; Developing Skill; Thai Writing Skill; Chinese Students; Rangsit University

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์และภูมิปัญญาของชาติที่ใช้ในการสื่อสาร การเรียนรู้ การพัฒนาคน ตลอดจนดำรงสังคมและรักษาความเป็นชาติไว้ให้มั่นคง นอกจากนี้ ยังเป็นสิ่งที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิต ศักดิ์ โลกทัศน์และสุนทรียภาพ ดังปรากฏในวรรณคดีอันล้ำค่า ดังนั้น การเรียนภาษาไทยของชาวต่างประเทศจึงช่วยให้รู้จักประเทศไทยและความเป็นไทย ส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศได้รับความสนใจเพิ่มมากขึ้นในสถาบันการศึกษาของต่างประเทศ

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาที่นักศึกษาจีนเลือกเรียนมากที่สุดในบรรดาภาษาประเทศเพื่อนบ้าน จำนวน 5 ภาษา ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาพม่า ภาษาลาว ภาษากัมพูชาและภาษาเวียดนาม ซึ่งมหาวิทยาลัยในสาธารณรัฐประชาชนจีนเปิดสอนภาษาไทยมานานกว่า 50 ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยชนชาติยูนนานถือเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงด้านการสอนภาษาไทยมากที่สุด แม้ว่ารัฐบาลจีนจะมีนโยบายให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ อีกหลายแห่งเปิดสอนภาษาไทยเป็นวิชาเอกในระดับอุดมศึกษา แต่ก็ยังรับนักศึกษาได้อย่างจำกัด ทำให้นักศึกษาจีนเดินทางมาเรียนในประเทศไทยมากขึ้น (นิภา กุพงษ์ศักดิ์, 2555: 124)

มหาวิทยาลัยรังสิตได้ตระหนักถึงความสำคัญของความก้าวหน้าของการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ นักศึกษาชาวจีนที่เข้ามาเรียนในประเทศไทย จึงได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจ (MOU) เพื่อแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษากับมหาวิทยาลัยในสาธารณรัฐประชาชนจีนทั้งหลักสูตรระยะสั้น เช่น โครงการ 3.5+0.5 (ศึกษาที่สาธารณรัฐประชาชนจีน 3.5 ปี และมาศึกษาต่อที่ประเทศไทย 1 ภาคการศึกษา) และหลักสูตรระยะยาว เช่น โครงการ 2+2 (ศึกษาที่สาธารณรัฐประชาชนจีน 2 ปี และมา

ศึกษาต่อที่ประเทศไทย 2 ปี) โครงการ 3+1 (ศึกษาที่สาธารณรัฐประชาชนจีน 3 ปี และมาศึกษาต่อที่ประเทศไทย 1 ปี) ซึ่งมหาวิทยาลัยหนึ่งในนั้น คือ มหาวิทยาลัยเศรษฐศาสตร์และการเงินยูนนาน (Yunnan University of Finance and Economics) มีนักศึกษาชาวจีนมาเรียนในสาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง นักศึกษากลุ่มนี้ล้วนมีพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาไทยจากมหาวิทยาลัยเดิมมาแล้ว 2 ปี ซึ่งสามารถใช้ทักษะภาษาไทยในการสื่อสารได้พอสมควร ถึงกระนั้นการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนยังมีปัญหาอยู่มาก เนื่องจากผู้ใช้ภาษาไทยไม่ได้เป็นเจ้าของภาษาโดยตรง นอกจากนั้น ยังมีปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคในการเรียนการสอน ทำให้การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิตต้องประสบปัญหาหลายด้าน โดยเฉพาะปัญหาด้านการเขียน เช่นเดียวกับที่ศิริวิน แสงอาวุธ (2560: 1-3) ได้สรุปสาเหตุของข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่เรียนสาขาวิชาภาษาไทย ในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน ได้แก่ การเขียนผิดเพราะออกเสียงผิด ไม่รู้หลักภาษาไทย ไม่เข้าใจการใช้คำ รู้คำศัพท์จำกัด ไม่เข้าใจการเขียนคำทับศัพท์ ไม่เข้าใจระบบไวยากรณ์ไทย ไม่เข้าใจการใช้ประโยคและใช้รูปภาษาจีน

จากการทบทวนเอกสารและวรรณกรรมเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติที่มุ่งเน้นการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาที่พบในการสอนทักษะการเขียน คือ นักศึกษาจีนมีปัญหาด้านการเขียนประโยคจากคำที่กำหนดให้ การเขียนประโยคซ้ำกันหรือเขียนเหมือนกัน หากเขียนเรื่องจากจินตนาการก็มักเขียนสั้นหรือเขียนวกวน การเขียนตอบคำถามหรือเขียนแสดงความคิดเห็นจะเขียนไม่ตรงประเด็น ใช้คำไม่ตรงกับความหมาย จัดลำดับคำไม่ถูกต้อง ใช้ภาษาห้วน ขาดสุนทรียภาพทางภาษาและมีพฤติกรรมเบื้อหน่วยการเขียน ดังที่บันลือ พฤกษ์วัน (2533: 9) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการเขียนว่า ต้องเตรียมการอย่างดี ผู้สอนต้องตั้งจุดมุ่งหมายหลักให้ชัดเจน เนื่องจากการเขียนต้องอาศัยทักษะอื่นด้วย เมื่อผู้สอนจะฝึกทักษะการเขียนต้องเน้นทักษะการเขียนให้มากกว่าทักษะอื่น

รายวิชาการเขียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพที่สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต จัดสอนแก่นักศึกษาจีนมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเพื่อให้ทราบความหมาย ความสำคัญและประโยชน์ของการเขียนภาษาไทย เพื่อให้ทราบลักษณะการใช้ภาษาไทยในงานเขียนประเภทต่าง ๆ และเพื่อให้สามารถเขียนภาษาไทยได้อย่างถูกต้องตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เน้นการนำไปใช้มากกว่าเน้นทฤษฎี ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียน

เกิดการเรียนรู้โดยกระบวนการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบฝึกการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานขึ้น เพื่อใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและเพื่อให้การเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิตมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิตที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิตก่อนและหลังใช้แบบฝึก
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิตจากการใช้แบบฝึกการเขียน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามหัวข้อต่อไปนี้

- 1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาจีนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการเขียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ (THA 220) กลุ่มตัวอย่างได้มาอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ นักศึกษาจีนที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการเขียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 24 คน

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบฝึกการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิตที่สร้างขึ้นตามแผนการจัดการเรียนรู้วิชาการเขียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ จำนวน 8 หน่วย หน่วยละ 3 แบบฝึก รวม 24 แบบฝึก ทั้งหมด 24 ชั่วโมง

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

2.3 แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิตที่มีต่อแบบฝึกการเขียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งด้านเนื้อหาและด้านรูปแบบของแบบฝึก ลักษณะคำตอบเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 6 ข้อ

3) การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.1 การศึกษาคำอธิบายรายวิชาการเขียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ (THA 220) ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยรังสิต เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบฝึกการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิต

3.2 การกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมของแบบฝึกและแบ่งออกเป็น 8 หน่วย แล้วจึงกำหนดสาระสำคัญ การเรียนรู้ที่คาดหวังและกระบวนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยที่ 1 การใช้คำ หน่วยที่ 2 การใช้ประโยค หน่วยที่ 3 การใช้สำนวนไทย หน่วยที่ 4 การเขียนแนะนำตนเอง หน่วยที่ 5 การเขียนอธิบาย หน่วยที่ 6 การเขียนบรรยาย หน่วยที่ 7 การเขียนเล่าเรื่องและหน่วยที่ 8 การเขียนโน้มน้าวใจ

3.3 การดำเนินการทดสอบปรับปรุงแก้ไขแบบฝึก โดยการนำแบบฝึกที่พัฒนาขึ้นเสนอต่อที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำมาปรับแก้ไขความเหมาะสมทางด้านเนื้อหา ภาษา เมื่อแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้กับนักศึกษารายบุคคลและกลุ่มย่อย เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่องของแบบฝึกในเรื่องความเหมาะสมของเวลา เนื้อหาและกิจกรรม แล้วนำมาปรับแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้นเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

4) การเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

4.1 การสร้างแผนการจัดการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้แบบฝึกทักษะมีขั้นตอน ดังนี้

4.1.1 การศึกษาโครงสร้างหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยรังสิตและวิเคราะห์วัตถุประสงค์ คำอธิบายรายวิชาการเขียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ

4.1.2 การกำหนดสาระการเรียนรู้ที่จะสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรความสามารถและความสนใจของนักศึกษาชาวจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิต

4.1.3 การศึกษาทฤษฎี หลักการและขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการจัดการเรียนรู้จากคู่มือครู

4.1.4 การสร้างแผนการจัดการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน 8 แผน เวลา 24 ชั่วโมง

4.1.5 การนำแผนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพ ความถูกต้อง ความเหมาะสม ความสอดคล้องและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4.1.6 การนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

4.2 การสร้างแบบฝึกการเขียนเรื่องการเขียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ จำนวน 8 หน่วย หน่วยละ 3 แบบฝึก รวม 24 แบบฝึก มีขั้นตอน ดังนี้

4.2.1 การศึกษาโครงสร้างหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยรังสิต

4.2.2 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะเพื่อนำมาสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4.2.3 การสร้างและการพัฒนาแบบฝึกทักษะเรื่องการเขียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

4.2.3.1 การร่างแบบฝึกทักษะการเขียน ได้แก่ แบบฝึกที่ 1 เรื่องการใช้คำ แบบฝึกที่ 2 เรื่องการใช้ประโยค แบบฝึกที่ 3 เรื่องการใช้สำนวนไทย แบบฝึกที่ 4 เรื่องการเขียนแนะนำตนเอง แบบฝึกที่ 5 เรื่องการเขียนอธิบาย แบบฝึกที่ 6 เรื่องการเขียนบรรยาย แบบฝึกที่ 7 เรื่องการเขียนเล่าเรื่องและแบบฝึกที่ 8 เรื่องการเขียนโน้มน้าวใจ

4.2.3.2 การให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะเรื่องการเขียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อปรับปรุงตามคำแนะนำก่อนนำไปใช้ ผลการตรวจประเมินคุณภาพอยู่ในระดับดี

4.3 การสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีขั้นตอน คือ การเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องและเพื่อพิจารณาว่า ข้อสอบแต่ละข้อวัดตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ และการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมด้านภาษาเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00

4.4 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิต ลักษณะของคำถามเป็นแบบวัดประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดน้ำหนักคำตอบการให้คะแนนตามวิธีการสมมติ (Arbitrary Weighting Method) โดยสอบถามความพึง

พอใจประกอบด้วย 2 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาและด้านรูปแบบ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องและเพื่อพิจารณาว่า ข้อคำถามแต่ละข้อ ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ และการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมด้านภาษาเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00

4.5 การนำแบบฝึกการเขียนที่สร้างขึ้นไปใช้กับนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิต ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 24 คน มีขั้นตอน ดังนี้

4.5.1 การชี้แจงให้ผู้เรียนทราบเกี่ยวกับวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์ของการเรียนและวิธีการประเมินผลการเรียน

4.5.2 การดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 8 หน่วย 24 แบบฝึก โดยใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ จำนวน 24 ชั่วโมง

4.5.3 การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง นำคะแนนการทดสอบไปวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

4.5.4 การให้ผู้เรียนตอบแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิต

4.5.5 การนำกระดาษคำตอบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ มาตรวจให้คะแนนและนำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิตไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

5) การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้มีขั้นตอน ดังนี้

5.1 การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิตตามเกณฑ์มาตรฐาน โดยใช้สูตร E_1/E_2

5.2 การหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิตโดยใช้ค่า t -test

5.4 การวิเคราะห์คะแนนจากการสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิต โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผล ดังนี้

1. แบบฝึกการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิตที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 75/75 โดยมีค่าประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 77.15/79.58

2. นักศึกษาจีนที่เรียนด้วยแบบฝึกการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิต ทำแบบทดสอบก่อนเรียนได้คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 32.75 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 13.55 ส่วนคะแนนทดสอบหลังเรียนได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 95.50 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.66 ซึ่งมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิต โดยภาพรวมเฉลี่ยทั้งด้านเนื้อหาและด้านรูปแบบพบว่า นักศึกษาจีนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.49 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.27

อภิปรายผล

1. แบบฝึกการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 77.15/79.58 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 75/75 สอดคล้องกับชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537: 27) ที่กล่าวถึงกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดฝึกนั้น สำหรับเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ ตั้งไว้ 80/80-90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตคติตั้งไว้ไม่ต่ำกว่า 75/75 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของลู (Lu, 2557) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พบว่า การสร้างและการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่

เรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยฉุฉง ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองกลุ่มใหญ่ โดยรวมมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้

2. ผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาที่เรียนด้วยแบบฝึกการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับทีอรรถย ชันโท (2557: 133) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (*Direct Instruction Model*) สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พบว่า แบบฝึกช่วยให้นักศึกษาจีนพัฒนาทักษะในการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันเพิ่มขึ้นได้ถึงร้อยละ 25.14 และผลการศึกษาของบุษราคัม ยอดชะลูด (2558: 112-113) ได้ศึกษาการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ เรื่องประเพณีไทยโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบผังกราฟิก สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของกลุ่มประชากรเมื่อเทียบกับเกณฑ์ 70% พบว่า คะแนนของกลุ่มประชากรร้อยละ 80 ของจำนวนประชากรทั้งหมดผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ทุกคน

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกการเขียน พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อแบบฝึกการเขียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.49$) แสดงให้เห็นว่า แบบฝึกการเขียนนี้ช่วยให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียนได้ดี ช่วยให้การเรียนการสอนน่าสนใจมากขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของบุษราคัม ยอดชะลูด (2558) ที่ศึกษาผลความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญเรื่องประเพณีไทย พบว่า นักศึกษาจีนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และผลการศึกษาของจิ (Ji, 2562) ที่พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย วิทยาลัยเจียวทงยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกการใช้คำบุพบทและคำสันธาน พบว่า ในภาพรวมนักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากเช่นกัน

องค์ความรู้จากการวิจัย

ผลจากการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปองค์ความรู้ที่ได้รับ ดังต่อไปนี้

1. การสร้างแบบเรียนการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิต เป็นสื่อที่ได้รับการออกแบบที่ตรงกับระดับความรู้ความสามารถของกลุ่มตัวอย่างและสามารถนำไปใช้ได้จริงในการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาไทย ผู้สอนต้องศึกษาความแตกต่างของภาษาไทยและภาษาแม่

ของผู้เรียนเพื่อวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างทางภาษาที่แตกต่างกันอันจะนำไปสู่การสร้างแบบเรียนที่ดีได้ แบบเรียนควรมีแบบฝึกหัดเพื่อทดสอบว่า ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาในแบบเรียนมากน้อยเพียงใด การทำแบบฝึกหัดจะช่วยทบทวนเนื้อหาที่เรียน

2. การสร้างแบบฝึกการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยได้รับการออกแบบจากการศึกษาหลักการสร้างที่ถูกต้องตามทฤษฎีและได้รับการพิจารณาตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศ ทำให้กลุ่มตัวอย่างเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดผลสัมฤทธิ์และสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการเรียนภาษาไทยต่อไปในอนาคต แบบฝึกควรสร้างอย่างเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน โดยศึกษาตัวอย่างหรือแนวทางจากแบบเรียนที่มีผู้ศึกษาวิจัยไว้

3. กลุ่มตัวอย่างได้รับการพัฒนาในด้านที่ตรงกับความสามารถของตนเอง สอดคล้องกับความต้องการ สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตจริง

สรุป

โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนมหาวิทยาลัยรังสิต เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ คือ ข้อแรกเพื่อสร้างแบบฝึกการเขียนภาษาไทยสำหรับใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนรายวิชาการเขียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน วัตถุประสงค์ข้อต่อมา คือ เพื่อให้ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิตหลังการใช้แบบฝึกการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและวัตถุประสงค์ข้อที่สาม คือ เพื่อให้ทราบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิตจากการใช้แบบฝึกการเขียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิตและลงทะเบียนเรียนวิชาการเขียนภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 24 คน ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้และนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นหลังจากใช้แบบฝึกทักษะ นอกจากนั้น นักศึกษามีความพึงพอใจการใช้แบบฝึกการเขียนมาก ผลที่เกิดจากงานวิจัยนี้ทำให้ค้นพบประเด็นสำคัญที่ได้อภิปรายผลไว้ คือ การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติจำเป็นต้องสร้างแบบฝึกที่เหมาะสมกับธรรมชาติของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม โดยเฉพาะนักศึกษาจีนที่เข้ามาศึกษาในประเทศไทยต้องการฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาไทยด้วยแบบฝึกนอกเหนือจากการเรียนการสอนจากแบบเรียน โครงการวิจัยนี้จึงเป็นแนวทางสำหรับการสร้างแบบฝึกที่เหมาะสมแก่นักศึกษาจีนที่เข้ามาศึกษาในสถาบันต่าง ๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2537). การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน. ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา หน่วยที่ 1-5*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นิภา กุ่มพษ์ศักดิ์. (2555). ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ: กรณีศึกษานักศึกษาจีนมหาวิทยาลัยกรุงเทพ. *วารสารรวมคำแห่ง ฉบับมนุษยศาสตร์*. 31 (1), 123-139.
- บันลือ พุกกะวัน. (2533). *พัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุษราคัม ยอดชะลูด. (2558). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญเรื่องประเพณีไทยโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบผังกราฟิก สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่*. 8 (17), 46-53.
- ปาริชาติ แพนบุตร. (2554). ผลของการใช้แบบฝึกเกมทางภาษาเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านคำพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*. 2 (2), 67-79.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2546). *การวิจัยในชั้นเรียน*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). *พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. เชียงใหม่: ศูนย์ไทยศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิวริน แสงอาวุธ. (2560). *วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาจีนที่เรียนสาขาวิชาภาษาไทยในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน*. รายงานการวิจัย. สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- สายสมร สุทธิศิลป์. (2557). *การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาถิ่นเหนือในการสื่อสาร ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสัณสน์เชียงใหม่วิทยาคม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- อรทัย ชันโท. (2557). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยที่ใช้ในชีวิตประจำวันด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสอนแบบทางตรง (Divest Instruction Model) สำหรับนักศึกษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

- Ji, Y. (2562). การสร้างแบบฝึกการใช้คำบุพบทและคำสันธานสำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยวิทยาลัยเจียวทงยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน. *พินเนศวร์สาร*. 15 (1), 101-111.
- Lu, G. (2557). การสร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. *วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*.